

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.9.2010
KOM(2010) 525 endelig

2010/0279 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store
makroøkonomiske ubalancer i euroområdet**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Da krisen ramte, viste de store makroøkonomiske ubalancer, der var opstået, herunder store og vedvarende forskelle i konkurrenceevnen, sig at være særdeles skadelige for EU og navnlig euroen. I årene op til krisen bidrog de lave finansieringsomkostninger til fejlallokeringen af ressourcer til ofte lavproduktive formål og bidrog dermed også til uholdbare forbrugsniveauer, boligbobler og akkumulering af ekstern og intern gæld i nogle medlemsstater. Det er derfor vigtigt at udvikle en ny struktureret procedure for overvågning og korrektion af ugunstige makroøkonomiske ubalancer i alle medlemsstater.

I sin meddelelse og rapport om "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union"¹ foreslog Kommissionen en bred politisk dagsorden med det formål at forbedre ØMU'ens funktion. Kommissionen understregede især behovet for at udvide den økonomiske overvågning med henblik på at opdage og tackle makroøkonomiske ubalancer på et tidligt tidspunkt. En styrket overvågning blev især anset for berettiget i forbindelse med konkurrenceevnen over for udlandet og betalingsbalancen, hvor der var opstået mærkbare forskelle mellem medlemsstaterne siden indførelsen af euroen. For at tackle disse udfordringer enedes Eurogruppen i juli 2008 om at iværksætte en regelmæssig gennemgang af udviklingen i konkurrenceevnen inden for euroområdet, som har givet gode resultater.

I Europa 2020 fastlægges der en ambitiøs og omfattende strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst for EU-økonomien. På baggrund af krisen sættes der nyt fokus på at rette op på Europas svagheder med hensyn til overvågningen af makrofinansielle og strukturelle udfordringer. I betragtning af de tætte økonomiske og finansielle indbyrdes forbindelser i euroområdet og deres virkninger for den fælles valuta opfordres der i Europa 2020 til, at der udvikles en specifik politikramme for euroområdet til at tackle bredere makroøkonomiske ubalancer². Set ud fra det perspektiv er der behov for en mekanisme, som er forankret i en lovgivning, der overvåger kilderne til makroøkonomiske ubalancer og om nødvendigt sikrer, at der træffes passende korrigerende foranstaltninger. Den nødvendige forbindelse mellem forebyggende og korrigerende foranstaltninger er af afgørende betydning, hvis det skal lykkes at undgå smertefulde økonomiske tilpasninger, når ubalancerne ikke længere kan kontrolleres.

2. RESULTATERNE AF KONSULTATIONERNE MED INTERESSEREDE PARTER

På baggrund af en krise af et uhørt stort omfang og foruden de hasteforanstaltninger, der blev truffet til at tackle de umiddelbare behov, reagerede Kommissionen hurtigt med en ambitiøs, men alligevel realistisk dagsorden for reformer. Denne tog form af to meddelelser til Europa-Parlamentet og Rådet af henholdsvis den 12. maj og den 13. juni 2010. Ved at vælge

¹ European Economy No 2/2008, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender.

² Kommissionen har tidligere gentagne gange opfordret til en mere dybtgående og bredere økonomisk samordning i euroområdet, bl.a. i den årlige redegørelse vedrørende euroområdet fra 2009 og i meddelelsen fra 2008 "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union".

offentlige juridiske dokumenter som kommunikationsmiddel ønskede Kommissionen at vise, at den havde til hensigt at være i dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og andre interesserede parter, samtidig med at den fremsatte praktiske forslag til foranstaltninger.

I sin meddelelse af 12. maj 2010 gjorde Kommissionen rede for en fremgangsmåde med flere søjler til at styrke samordningen af de økonomiske politikker. I meddelelsen fremhævedes de tilfælde, hvor de overvågningsinstrumenter, der er til rådighed i henhold til traktaten, bør anvendes fuldt ud. Om nødvendigt bør de eksisterende instrumenter ændres og suppleres. I meddelelsen opfordredes der til, at man styrker overholdelsen af stabilitets- og vækstpacten og udvider den økonomiske overvågning. Med henblik herpå skulle indførelsen af et "europæisk semester" for samordning af den økonomiske politik give medlemsstaterne mulighed for at drage fordel af en tidlig samordning på europæisk plan. Endelig anførtes de principper, der bør ligge til grund for en robust kriseforvaltningsramme for medlemsstaterne i euroområdet. Som helhed gjaldt de fleste forslag for hele EU, men spørgsmål vedrørende euroområdet skulle gribes an ved hjælp af mere krævende regler.

I mellemtiden steg spændingerne på de finansielle markeder, og den 9. maj 2010 besluttede et ekstraordinært Økofin-Råd på grundlag af et forslag fra Kommissionen at indføre en europæisk stabiliseringsmekanisme og enedes samtidig om en udtrykkelig forpligtelse til at sikre en hurtigere finanspolitisk konsolidering, når dette er berettiget.

Den 30. juni 2010 vedtog Europa-Kommissionen en ajourført meddelelse, hvori der gøres nærmere rede for de principper for økonomisk overvågning, der er angivet i meddelelsen af 12. maj. Der blev i meddelelsen sat fokus på gennemførelses- og håndhævelsspørgsmål. Det blev understreget, at EU havde behov for en stærkere makroøkonomisk landeovervågning, som omfatter alle relevante områder inden for den økonomiske politik. Makroøkonomiske ubalancer skulle tackles sammen med finanspolitiske og vækstfremmende reformer inden for rammerne af Europa 2020. Et forstærket tilsyn skulle forankres i begrebet et "europæisk semester" og ledsages af en vifte af sanktioner med det formål at forebygge eller korrigere overskridelser, som kunne bringe den finansielle stabilitet i EU og euroområdet i fare. På den finanspolitiske side burde såvel den forebyggende som den korrigerende del af stabilitets- og vækstpacten styrkes. Der blev ligeledes præsenteret en redegørelse for, hvordan de makroøkonomiske ubalancer mellem medlemsstaterne skulle afhjælpes.

Kommissionen bidrog med ovennævnte meddelelser til arbejdet i Taskforcen om Økonomisk Styring, der blev ledet af formanden for Det Europæiske Råd, og som var blevet oprettet af Det Europæiske Råd i marts. Taskforcen anerkendte, at ubalancer var et særligt problem, navnlig for medlemmerne af euroområdet. Det blev anerkendt, at der var behov for en mere grundig overvågning af den makroøkonomiske udvikling ved hjælp af et mindre sæt af nøgleindikatorer, herunder især via en advarselsmekanisme. Det blev som helhed aftalt, at den makroøkonomiske overvågning skal fungere sideløbende med budgetovervågningen under stabilitets- og vækstpacten.

Det Europæiske Råd fulgte nøje med i arbejdet i taskforcen. De første retningslinjer var indeholdt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. juni, hvor man enedes om at udarbejde en resultattavle for at kunne opdage uholdbare eller farlige tendenser tidligt. I konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 16. september 2010 blev det hilst velkommen, at der udvikles en ny ramme for makroøkonomisk tilsyn for at overvåge og afhjælpe uholdbare forskelle i konkurrenceevnen og ubalancer i tide.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Den fuldt færdige mekanisme for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer består af to udkast til forslag til forordninger. I det første forslag skitseres proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, mens der i det andet forslag fokuseres på de tilhørende håndhævelsesforanstaltninger. De er begge beskrevet efter hinanden i denne begrundelse.

I det første forslag tilstræbes det at etablere en ramme for konstatering og afhjælpning af makroøkonomiske ubalancer, herunder en svækkelse af konkurrenceevnen. Som sådan supplerer det den makrostrukturelle landeovervågningsproces i henhold til Europa 2020.

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er et fuldstændig nyt element i den økonomiske overvågningsproces. Den omfatter en regelmæssig vurdering af risikoen for ubalancer, herunder en varslingsmekanisme, sammen med regler, der giver mulighed for korrigerende foranstaltninger i tilfælde af ugunstige makroøkonomiske ubalancer, som ligger ud over finanspolitikken. Proceduren gælder for alle medlemsstater.

Overvågningen starter med en varslingsmekanisme, der skal udpege de medlemsstater, hvis makroøkonomiske ubalancer kunne blive problematiske. Varslingsmekanismen består af en resultattavle (artikel 3), som understøttes af en skønsmæssig analyse. Resultattavlen skal være gennemsigtig, forholdsvis enkel og understøttet af en økonomisk begrundelse. Til det formål skal et sæt indikatorer sikre, at ubalancer, der opstår i forskellige dele af økonomien, opdages i tide. Dette sæt indikatorer skal være bredt nok til at dække ethvert muligt tilfælde af større ubalance og til at sikre, at det er tilstrækkelig følsomt til at opdage ubalancer tidligt. Resultattavlen vil bestå af flere indikatorer for hver enkelt medlemsstat.

For at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden vil der blive fastsat og offentliggjort grænseværdier for hver indikator. For nogle indikatorer vil grænseværdierne være symmetriske; de vil opdage både uforholdsmæssigt høje niveauer og uforholdsmæssigt lave niveauer for variabelen. Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at indikatorer ikke bør anses for hverken politiske mål eller politiske instrumenter. F.eks. kan et underskud på de løbende poster på 3 % anses for acceptabelt i et konvergerende land med store investeringsbehov, men ikke i et mere avanceret land, hvor der sker en hurtig aldring af befolkningen. Grænseværdierne bør derfor ses som vejledende værdier til hjælp ved vurderingen, men de bør ikke fortolkes rent mekanisk; de bør suppleres af en økonomisk analyse og en landespecifik ekspertvurdering.

Kommissionen vil offentliggøre de indikatorer, der indgår i resultattavlen, deres respektive værdier og deres tilhørende underliggende metodologier i et særskilt dokument for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til varslingsmekanismens funktion. Resultattavlens sammensætning kan udvikle sig med tiden i overensstemmelse med de ændrede udfordringer for den makroøkonomiske stabilitet eller fremskridt med hensyn til adgangen til data. De mulige indikatorer vil højst sandsynligt omfatte både eksterne og interne indikatorer. Mål for den eksterne stilling (f.eks. de løbende poster og udlandsgælden) og pris- eller omkostningskonkurrenceevnen (f.eks. reale effektive valutakurser) vil gøre det lettere at opdage eksterne ubalancer. Brugen af interne indikatorer (f.eks. gælden i den private og den offentlige sektor) er berettiget, fordi eksterne ubalancer nødvendigvis har interne modstykker. Overvågningen af interne indikatorer kan ligeledes være berettiget i sig selv, fordi interne ubalancer kan have indvirkning på andre medlemsstater, navnlig via finansiel smitte. Disse

indikatorer vil tilsammen dække en stor del af analysebehovene i forbindelse med en foreløbig vurdering af eventuelle ubalancer.

Kommissionen vil regelmæssigt offentliggøre resultattavlen og vedlægge en rapport fra Kommissionen, hvori eventuelle potentielt modstridende signaler fra de forskellige indikatorer sættes i det rette perspektiv (artikel 4). På grundlag af alle foreliggende oplysninger vil Kommissionen udarbejde en liste over medlemsstater, der anses for at have en risiko for ubalancer. En tidlig drøftelse heraf i Rådet og Eurogruppen vil give Kommissionen mulighed for at få passende tilbagemelding fra medlemsstaterne og sikre gennemsigtigheden i Kommissionens overvejelser. I fortsættelse af disse drøftelser vil Kommissionen – for de medlemsstater, hvor varslingsmekanismen viser eventuelle ubalancer eller en risiko herfor – udarbejde landespecifikke dybtgående vurderinger (artikel 5). Den dybtgående vurdering vil bestå i en detaljeret undersøgelse af de underliggende problemer i den udpegede medlemsstat. Vurderingen kan om nødvendigt gennemføres i forbindelse med overvågningsmissioner til det pågældende land. Eventuelle advarsler eller henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil blive taget i betragtning sammen med de politiske intentioner i den medlemsstat, der vurderes, således som de afspejles i dens stabilitets- og konvergensprogram og nationale reformprogram. Som resultat af denne dybtgående analyse fra Kommissionens side er der mulighed for tre forskellige resultater som omhandlet i artikel 6 og 7:

- Hvis de makroøkonomiske ubalancer anses for at være uproblematisk, vil Kommissionen foreslå, at der ikke tages yderligere skridt.

- Hvis Kommissionen efter den dybtgående vurdering finder, at der består makroøkonomiske ubalancer (eller en risiko herfor), vil den henstille til Rådet at vedtage de nødvendige forebyggende henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 2. I overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og afhængig af ubalancens karakter kan de forebyggende henstillinger være rettet mod udfordringer på tværs af forskellige politikområder.

- Hvis den dybtgående vurdering viser alvorlige ubalancer eller ubalancer, der bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare i en bestemt medlemsstat, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage henstillinger i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 4, hvori det erklærer, at der består en uforholdsmæssig stor ubalance, og henstiller til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger inden for en nærmere angivet frist og præsentere sine politiske intentioner i en korrigerende handlingsplan. Medlemsstater med uforholdsmæssigt store ubalancer i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer vil blive genstand for et forstærket peer pressure. Disse "henstillinger vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer" skal offentliggøres; de skal være mere detaljerede og præskriptive end de "forebyggende" henstillinger, der er omhandlet i artikel 6. Afhængig af ubalancens art kan de politiske forskrifter eventuelt vedrøre finanspolitiske, lønmæssige, makrostrukturelle og makroprudentielle aspekter under de offentlige myndigheders kontrol.

Efter indledningen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er den pågældende medlemsstat forpligtet til at vedtage en korrigerende handlingsplan inden for en bestemt frist som omhandlet i artikel 8 for at fastlægge en køreplan for gennemførelse af politiske foranstaltninger. Den korrigerende handlingsplan skal bekræfte, at den pågældende medlemsstat ønsker at gøre en indsats for at afhjælpe sine ubalancer. Inden for to måneder efter forelæggelsen af en korrigerende handlingsplan og på grundlag af en rapport fra

Kommissionen skal Rådet vurdere den korrigerende handlingsplan. Hvis den anses for at være tilstrækkelig, vedtager Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen en udtalelse, hvori det godkender handlingsplanen. Hvis de foranstaltninger, der træffes eller er planlagt i den korrigerende handlingsplan, eller tidsplanen for deres gennemførelse anses for utilstrækkelige til at gennemføre henstillingerne, opfordrer Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen medlemsstaten til at ændre sin korrigerende handlingsplan inden for en ny frist. Den fleksibilitet, der er indbygget i proceduren, skulle sætte Rådet i stand til at fastsætte den rigtige frist, når den udsteder henstillinger vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, idet der tages hensyn til, hvor omfattende ubalancerne er, hvor meget de haster, og hvorvidt politikkerne vil være i stand til at afhjælpe situationen. Til forskel fra finanspolitikken er ikke alle politiske midler under de nationale regeringers direkte kontrol, når det drejer sig om at afhjælpe ubalancer. Endvidere kan korrigerende politikker have en forsinket indvirkning på ubalancer, alt afhængig af arten af disse. I de ti år forud for krisen i 2008 oplevede euroområdet f.eks. en konstant divergens i medlemsstaternes konkurrencestilling og betalingsbalancestatus. Korrektion af konkurrenceevnen og de eksterne ubalancer kræver store ændringer i de relative priser og omkostninger og omfordeling af efterspørgsel og udbud mellem den ikke-konkurrenceudsatte sektor og eksportsektoren. Økonomien i mange medlemsstater i euroområdet formes af forholdsvis store stivheder på arbejds- og produktmarkedet, som – uden passende reformer – formentlig vil forlænge tilpasningsperioden. Under alle omstændigheder vil Kommissionen overvåge gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger i de pågældende medlemsstater, som skal forelægge regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort, jf. artikel 9. Hvis de økonomiske forhold ændrer sig, kan henstillingerne vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer ændres på grundlag af en henstilling fra Kommissionen.

På grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgør Rådet, om den pågældende medlemsstat har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger. Artikel 10 indeholder betingelserne for denne vurdering. Hvis Rådet afgør, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger, vil proceduren blive suspenderet. Dette betyder, at medlemsstaten gør tilfredsstillende fremskridt med de korrigerende foranstaltninger. Som følge af den lange tid, der kan gå mellem vedtagelsen af korrigerende foranstaltninger og disses virkninger, kan det imidlertid tage et stykke tid, før der sker en effektiv afhjælpning af de makroøkonomiske ubalancer. Den pågældende medlemsstat vil være genstand for periodisk indberetning og overvågning, indtil proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer rent faktisk er afsluttet.

Endelig vil vedholdende og vellykkede korrigerende foranstaltninger bidrage til at afhjælpe ubalancer. Som omhandlet i artikel 11 vil proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer blive afsluttet, når Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgør, at medlemsstaten ikke længere har uforholdsmæssigt store ubalancer.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger, vil den fortsat være omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer. Rådet skal så vedtage reviderede henstillinger med en ny – sandsynligvis kortere – frist for at træffe korrigerende foranstaltninger. For så vidt angår medlemsstaterne i euroområdet kan håndhævelsesmekanismen i sidste ende munde ud i de sanktioner, der er beskrevet i forordningen om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet. Endvidere kan en utilstrækkelig overholdelse af henstillinger, der er udstedt inden for rammerne af overvågningen af ubalancer, anses som en skærpende faktor i forbindelse med vurderingen af den finanspolitiske situation i henhold til

stabilitets- og vækstpagten, hvorved der opstår selvforstærkende synergier mellem forskellige politikområder på håndhævnelsesniveauet.

Det andet forslag til forordning drejer sig om håndhævnelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Det ledsager forordningen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer og sætter fokus på håndhævelsen i medlemsstater i euroområdet. Det præciseres, at hvis en medlemsstat gentagne gange undlader at efterkomme Rådets henstillinger om at afhjælpe uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, skal den betale en årlig bod, indtil Rådet fastslår, at der er truffet korrigerende foranstaltninger. "Gentagne gange" betyder, at medlemsstaten har undladt at efterkomme Rådets henstillinger inden for den nye frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (...). Endvidere skal medlemsstaten også betale en årlig bod, hvis den gentagne gange undlader at forelægge Rådet og Kommissionen en korrigerende handlingsplan, som i tilstrækkelig grad efterkommer Rådets henstillinger. I dette tilfælde betyder "gentagne gange", at medlemsstaten har undladt at forelægge en tilstrækkelig korrigerende handlingsplan inden for den nye frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (...). Den årlige bod vil give medlemsstaterne i euroområdet det nødvendige incitament til at efterkomme henstillingerne eller udarbejde en tilstrækkelig korrigerende handlingsplan selv efter, at den første bod er betalt.

For at sikre ligebehandling mellem medlemsstaterne bør boden være den samme for alle medlemsstaterne i euroområdet og svare til 0,1 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år. Som hovedregel vil Kommissionen foreslå det maksimale bodsbeløb, og dette forslag vil blive anset for vedtaget, medmindre Rådet træffer anden afgørelse ved kvalificeret flertal inden for 10 dage efter Kommissionens vedtagelse af forslaget. Rådet kan ændre Kommissionens forslag med enstemmighed, jf. traktatens artikel 293, stk. 1.

Rådet kan på grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtage at ophæve eller at nedsætte boden. Kommissionen kan fremsætte et forslag herom efter vurdering af en begrundet anmodning fra medlemsstaten, og dette vil vende bevisbyrden for anvendelse af sanktionen. Kommissionen kan ligeledes fremsætte et forslag herom på grundlag af exceptionelle økonomiske omstændigheder som defineret i stabilitets- og vækstpagten (forordning (EF) nr. 1467/97).

Rådets afgørelser om en sådan bod vil kun blive truffet af de medlemmer, der repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta. Der tages ikke hensyn til den stemme, der afgives af det medlem af Rådet, som repræsenterer den medlemsstat, der er berørt af afgørelserne.

Den bod, der er omhandlet i dette forslag til forordning, udgør andre indtægter, jf. traktatens artikel 311. I overensstemmelse med den praksis, der er etableret i forbindelse med den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten (forordning (EF) nr. 1467/97), vil disse indtægter blive fordelt mellem medlemsstater, der har euroen som valuta, og som ikke er involveret i en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i betydningen i forordning (...) og ikke involveret i en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i betydningen i forordning (EF) nr. 1467/97, i forhold til disse medlemsstaters respektive vægt i deres samlede BNI.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Det er nødvendigt at bygge videre på de erfaringer, der er indhøstet i de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union.
- (3) Overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør især udvides ud over budgetovervågningen for at forhindre makroøkonomiske ubalancer og hjælpe de berørte medlemsstater med at udarbejde korrigerende planer, før ubalancerne bider sig fast. Denne udvidelse bør ledsages af en styrkelse af den finanspolitiske overvågning.
- (4) For at gøre det lettere at afhjælpe sådanne ubalancer er det nødvendigt med en lovreguleret procedure.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at supplere den multilaterale overvågning, der henvises til i traktatens artikel 121, stk. 3 og 4, med specifikke regler for opdagelse, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer. Proceduren bør være integreret i den årlige multilaterale overvågningscyklus.

³ EUT C af , s. .

- (6) Håndhævelsen af forordning (EU) nr. [.../...]⁴ bør styrkes ved at indføre en bod for medlemsstater, der har euroen som valuta, såfremt de gentagne gange ikke efterkommer henstillingerne om at afhjælpe uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer.
- (7) Makroøkonomiske ubalancer kan forårsage unødige svingninger i de offentlige indtægter og udgifter under hele den økonomiske cyklus, hvilket påvirker de overordnede tal og fordrejer billedet i forbindelse med den finanspolitiske planlægning og beslutningstagning. U hensigtsmæssige finanspolitiske valg, som er baseret på forvanskede tendenser, kan svække og muligvis bringe de offentlige finansers holdbarhed i fare. Hvis de finanspolitiske og andre makroøkonomiske ubalancer ikke kontrolleres, kan de forstærke hinanden og eventuelt bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare. Som følge heraf bør en ordning for korrektion af makroøkonomiske ubalancer bidrage til budgetdisciplinen i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
- (8) Hvis en medlemsstat gentagne gange undlader at efterkomme Rådets henstillinger om at afhjælpe uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, bør den som hovedregel pålægges en årlig bod, indtil Rådet konstaterer, at medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger til at efterkomme henstillingerne.
- (9) Endvidere bør en medlemsstat, som gentagne gange undlader at udarbejde en korrigerende handlingsplan med henblik på at efterkomme Rådets henstillinger, også som hovedregel pålægges en årlig bod, indtil Rådet konstaterer, at medlemsstaten har forelagt en korrigerende handlingsplan, der i tilstrækkelig grad efterkommer henstillingerne.
- (10) For at sikre ligebehandling mellem medlemsstaterne bør boden være den samme for alle medlemsstater, der har euroen som valuta, og svare til 0,1 % af den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukt (BNP) i det foregående år.
- (11) Proceduren for at anvende en bod over for de medlemsstater, der undlader at træffe virkningsfulde foranstaltninger til at korrigere de makroøkonomiske ubalancer, bør udformes på en sådan måde, at anvendelsen af en bod over for disse medlemsstater er reglen og ikke undtagelsen.
- (12) De opkrævede bodsbeløb bør fordeles mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, og som hverken er genstand for en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer eller har et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (13) Beføjelsen til at vedtage individuelle afgørelser om anvendelsen af den bod, der er omhandlet i denne forordning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der sker i Rådet som anført i traktatens artikel 121, stk. 1, er disse individuelle afgørelser en integrerende opfølgning af de foranstaltninger, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med traktatens artikel 121 og forordning (EU) nr. [.../...].
- (14) Eftersom denne forordning indeholder generelle regler om en effektiv håndhævelse af forordning (EU) nr. [.../...], bør den vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, der er omhandlet i traktatens artikel 121, stk. 6.

⁴ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (15) Eftersom en effektiv ramme for opdagelse og forebyggelse af makroøkonomiske ubalancer ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne på grund af de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgerne af de nationale økonomiske politikker for EU og euroområdet som helhed og bedre kan opnås på EU-plan, kan EU vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges en bodsordning med henblik på effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet.
2. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. [.../...] anvendelse.

Derudover anvendes følgende definition:

- ved "exceptionelle økonomiske omstændigheder" forstås omstændigheder, hvor et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til traktatens artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, og som nærmere angivet i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97⁵.

Artikel 3

Bod

1. Rådet pålægger på forslag af Kommissionen en årlig bod,
 - 1) hvis der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. [.../...] er fastsat to på hinanden følgende frister, og Rådet derefter i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i denne forordning afgør, at den pågældende medlemsstat stadig ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger, eller
 - 2) hvis der i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. [.../...] er fastsat to på hinanden følgende frister, og Rådet derefter i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i denne forordning afgør, at den pågældende medlemsstat igen har forelagt en utilstrækkelig korrigerende handlingsplan.

⁵ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Beslutningen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det ved kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden 10 dage efter, at Kommissionen har vedtaget det. Rådet kan ændre forslaget i overensstemmelse med traktatens artikel 293, stk. 1.

2. Den årlige bod, som foreslås af Kommissionen, udgør 0,1 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

3. Uanset stk. 2 kan Kommissionen som følge af exceptionelle økonomiske omstændigheder eller efter en begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat, som er sendt til Kommissionen inden 10 dage efter vedtagelsen af de rådsafgørelser, der henvises til i stk. 1, foreslå at nedsætte bodens størrelse eller at ophæve den.

4. Hvis en medlemsstat har betalt en årlig bod for et givet kalenderår, og Rådet derefter i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. [.../...] afgør, at medlemsstaten har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger i løbet af det pågældende år, tilbagebetales boden for det pågældende år til medlemsstaten *pro rata temporis*.

Artikel 4

Fordeling af bodsbeløbene

Bodsbeløb, der opkræves i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning, udgør andre indtægter som omhandlet i traktatens artikel 311 og fordeles mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, og som ikke er genstand for en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. [.../...] og ikke har et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. traktatens artikel 126, stk. 6, i forhold til disse medlemsstaters respektive vægt i deres samlede bruttonationalindkomst (BNI).

Artikel 5

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der henvises til i artikel 3, stemmer kun medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, og Rådet handler uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Det i foregående stykke nævnte kvalificerede flertal af Rådets medlemmer defineres i overensstemmelse med traktatens artikel 238, stk. 3, litra a).

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand